

Københavns Borgerrepræsentation
Rådhuset
1599 København V

Sendt pr e-post

14-07-2005

**Betaling for vask på Plejecentret Sølund –
Sundhedsforvaltningens j.nr. 00.01.00 K03**

Tilsynet har nu gennemgået ovennævnte sag. Der henvises til vedhæftede udtalelse til klager.

Som det fremgår af udtalelsen, er det Tilsynets opfattelse, at Københavns Kommune, Sundhedsforvaltningen, ikke har fastsat betalingen for tøjvask på plejehjem i overensstemmelse med bekendtgørelse om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp.

På baggrund af de foreliggende oplysninger er det endvidere Tilsynets foreløbige opfattelse, at kommunen heller ikke har fastsat betalingen for de øvrige obligatoriske valgfrie ydelser på plejecentre i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelsen. Tilsynet skal derfor anmode om Borgerrepræsentationens bemærkninger hertil.

Tilsynet skal endvidere anmode Borgerrepræsentationen om at uddybe, hvorledes kommunen vil sikre, at taksterne snarest muligt beregnes i forhold til regelgrundlaget herom. Borgerrepræsentationen bedes således redegøre for tidsperspektivet for det nævnte revideringsarbejde af takststrukturen i Sundhedsforvaltningen.

Med venlig hilsen

Kristine Queitsch
Kontorchef/

Jette Eikrem
Fuldmægtig

TILSYNET

MED KOMMUNERNE
I KØBENHAVNS OG
FREDERIKSBORG AMTER
SAMT MED KØBENHAVNS,
FREDERIKSBERG OG
BORNHOLMS KOMMUNER

STATSAMTET KØBENHAVN
HEJREVEJ 43
2400 KØBENHAVN NV

JOURNAL NR.: 2004-613/559

DIREKTE TELEFON: 3817 0645

TELEFON: 38 17 06 00

FAX: 38 33 20 12

CVR-NR.: 11-57-70-83

KOEBENHAVN@STATSAMT.DK

WWW.STATSAMT.DK

TELEFONTID:

MANDAG – ONSDAG: 10.00 – 15.00

TORSDAG: 13.00 – 17.00

FREDAG: 10.00 – 13.00

Martin Nors Hansen
Tjørnevej 40
2970 Hørsholm

15-07-05

I brev af 20. september 2004 har De som formand for Bruger- og Pårørenderådet ved Plejecentret Sølund i København, klaget over Københavns Kommunes opkrævning af 366 kr. pr. beboer pr. måned for vask af tøj.

Tilsynet har nu gennemgået sagen.

Det er Tilsynets opfattelse, at Københavns Kommune ikke har fastsat betalingen for tøjvask på plejehjem i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse om fastsættelse af betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v.

Nedenfor følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere begrundelse for Tilsynets udtalelse.

Sagens baggrund:

Det fremgår af klagen til Tilsynet, at De forgæves har anmodet Københavns Kommune om at fremsende dokumentation for, hvorledes kommunen har beregnet betalingen for vask for beboerne på Plejecentret Sølund.

De har anført, at prisen for tøjvask forekommer at være for høj, og da kommunen ikke har kunnet dokumentere, at de opkrævede beløb ikke overstiger de faktiske udgifter, har De anmodet Tilsynet om at annullere kommunens opkrævning af betaling for tøjvask eller midlertidigt sætte prisfastsættelsen ud af kraft.

Københavns Kommune afgav ved brev af 26. oktober 2004 en udtalelse i sagen. Kommunen har heri blandt andet oplyst, at det beregningsmateriale, som i sin tid dannede grundlag for fastsættelse af den nuværende betaling, er over 10 år gammelt, og det har derfor ikke været muligt af fremfinde det anvendte materiale.

TILSYNET

MED KOMMUNERNE
I KØBENHAVNS OG
FREDERIKSBORG AMTER
SAMT MED KØBENHAVNS,
FREDERIKSBERG OG
BORNHOLMS KOMMUNER

STATSAMTET KØBENHAVN
HEJREVEJ 43
2400 KØBENHAVN NV

JOURNAL NR.: 2004-613/559

DIREKTE TELEFON: 3817 0645

TELEFON: 38 17 06 00

FAX: 38 33 20 12

CVR-NR.: 11-57-70-83

KOEBENHAVN@STATSAMT.DK

WWW.STATSAMT.DK

TELEFONTID:

MANDAG - ONSDAG: 10.00 - 15.00

TORS DAG: 13.00 - 17.00

FREDAG: 10.00 - 13.00

Kommunen har endvidere oplyst, at kommunen i forbindelse med ændringen af bistanndsloven i 1993 udarbejdede prisen for vask tilligemed andre takster efter de gældende regler om, at prisen på ydelsen ikke må overstige kommunens omkostninger ved at levere ydelsen excl. personaleudgifter. Filosofien var at ligestille plejehjemsbeboere med hjemmeboende. Rådighedsbeløbet måtte ikke blive lavere end de hidtidige lommepege.

Kommunen har en ens takst for serviceydelse til borgerne på samtlige kommunens plejecentre.

På grundlag af denne sag har kommunen foretaget en opgørelse af udgifterne til vask på Plejecentret Sølund i 2003. I denne opgørelse har kommunen anført følgende direkte udgifter:

Vaske- og rensemaskiner	kr. 147.455
Vaske og rensemidler	kr. 186.800
Udgifter til vand	kr. 61.969
Udgifter til el	kr. 816.329
Rengøring af vaskelokaler	kr. 15.600
Farvebånd/tape til mærkning	kr. 7.397
Servicekontrakt	kr. 6.590

Kommunen har endvidere anført følgende indirekte udgifter:

Andel af Sølund's ejendomsudgifter	kr. 1.321.310
Overhead til administration	kr. 107.000

Indtægternes størrelse er følgende:

Indtægter fra beboerne for vaskeydelser	kr. 1.321.310
Indtægter fra salg af vaskeydelser til Nørre Søpark	kr. 107.000

Kommunen har henvist til, at taksterne i Sundhedsforvaltningen, Københavns Kommune, ligger på niveau med gennemsnittet for andre kommuner.

Kommunen har endelig oplyst, at kommunen er i gang med en større omstrukturering af plejehjemsområdet, og som en del af denne omorganisering skal der ske en prisfastsættelse af ydelsespakkerne til de enkelte plejehjemsbeboere.

Kommunens Sundhedsforvaltning har samtidig påbegyndt en revision af den samlede takststruktur. Det påbegyndte revisionsarbejde skal sikre en større gennemsigtighed og bedre dokumentation af principperne for fastsættelse af taksternes størrelse.

Sundhedsforvaltningen vil således tage den samlede takststruktur op til revision.

De har i brev af 19. november 2004 kommenteret kommunens udtalelse.

De har anført, at størrelsen af de udgifter, som kommunen har angivet for Plejecentret Sølund, ikke er dokumenteret.

De har videre anført, at udgifterne til vaske- og rensemaskiner og til vaske- og rensedmidler efter Deres opfattelse er alt for høje. De har nærmere redegjort for Deres beregning af disse udgiftsposter.

Vedrørende udgifterne til rengøring af vaskelokaler, andel af Sølunds ejendomsudgifter og overhead til administration har De gjort gældende, at kommunen ikke er berettiget til at medtage disse udgifter ved beregningen af prisen for tøjvask.

De har endvidere anført, at kommunen efter Deres opfattelse skal opkræve betaling for udgifter til vask på grundlag af de udgifter, kommunen har til hvert enkelt plejehjem og ikke på grundlag af de samlede udgifter til vask på alle kommunens plejehjem.

De har gjort gældende, at kommunens opkrævning af betaling for tøjvask må anses for en ugyldig afgørelse, som bør annulleres eller i hvert fald midlertidigt sættes ud af kraft, indtil kommunen på betryggende vis har godtgjort, at hvile i sig selv-princippet er overholdt.

De har anført, at kommunen ikke i tilstrækkeligt omfang har oplyst sagen, inden kommunen har fastsat prisen for tøjvask, og kommunen har ikke imødekommet Deres anmodning om aktindsigt i materialet, der ligger til grund for prisfastsættelsen, hvorfor De ikke har mulighed for at efterprøve kommunens beregning.

Tilsynet anmodede den 19. januar 2005 Socialministeriet om en vejledende udtalelse vedrørende tre konkrete spørgsmål i forbindelse med beregningen af udgifterne til vask i henhold til bekendtgørelse nr. 26 af 14. januar 1998 om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v.

Socialministeriet har i brev af 18. marts 2005 udtalt følgende:

"Spørgsmål 1

Der er ikke fastsat regler for, på hvilken måde kommunen skal tilrettelægge administrationen af vask for kommunens plejehjems-/plejeboligbeboere, herunder om vask skal ske på det enkelte plejehjem/plejebolig, eller om det skal ske på et centralt vaskeri. Kommunen kan således frit vælge, at der skal

være et centralt vaskeri, eller at der skal være vaskeri på alle eller flere af plejehjemmene/plejeboligerne.

Hvis vask sker på de enkelte plejehjem/plejeboliger, er der ikke krav om, at beregningen af indtægter og udgifter til vask foretages for hvert enkelt plejehjem/plejebolig for sig. Kommunen kan vælge at foretage beregningen af prisen for vask på baggrund af kommunens samlede udgifter og indtægter til vask.

Københavns Kommunes administration af ydelsen tøjvask, hvorefter prisen beregnes ud fra kommunens samlede udgifter og indtægter er derfor efter Socialministeriets opfattelse i overensstemmelse med pligten til at give tilbud om vask.

Kommunen kan i øvrigt selv bestemme, om hver beboer, der har taget imod tilbuddet om vask, betaler individuelt efter forbrug eller i forhold til et gennemsnitligt antal kg.

Spørgsmål 2

Betaling for vask skal fastsættes ud fra de faktiske direkte udgifter til frembringelse af ydelsen, fx råvarer, el, afskrivning til materiel m.v. Dette er med til at sikre, at beboeren kun betaler for de udgifter, der er forbundet med at levere den konkrete ydelse. Der må derfor ved beregningen af betalingen ikke medregnes indirekte udgifter i form af fx overhead til administration og institutionens ejendomsudgifter.

Spørgsmål 3

Personaleudgifter må ikke medregnes ved beregningen af borgerens betaling for vask til kommunen. Dette gælder også i forhold til udgifter til personale, der rengør vaskelokalerne, idet udgifter til rengøringspersonale efter Socialministeriets opfattelse må betragtes som udgifter til personale, der er et led i produktionen af ydelsen."

Københavns Kommune har i brev af 6. april 2005 redegjort for, hvorledes beregningen af udgifter til afskrivning af vaske- og rensemaskiner og beregningen af udgifter til vaske- og rensmidler efter kommunens opfattelse skal foretages.

Kommunen har endvidere anført, at den afklaring af reglerne for beregning af takster for de valgfrie ydelser, som Socialministeriets udtalelse til Tilsynet vil give, vil blive indarbejdet i det revideringsarbejde af takststrukturen, som Sundhedsforvaltningen har igangsat.

Kommunen har oplyst, at man har inddraget et eksternt konsulentfirma i arbejdet med at definere, hvordan taksterne skal beregnes i forhold til den gældende lovgivning.

Kommunen har vedlagt et uddrag af det eksterne konsulentfirmas projektbeskrivelse, som omhandler takstområdet for de valgfrie ydelser for beboere på plejecentre, herunder både obligatoriske valgfrie ydelser og ikke obligatoriske valgfrie ydelser.

Det fremgår blandt andet heraf, at analysen vedrørende de obligatoriske valgfrie takster/ydelser omfatter kost, vask, rengøring og leje af linned.

Det fremgår endvidere, at taksterne de seneste år har været pristalsreguleret.

Tilsynets udtalelse:

1. Det tilsyn, som statsamtet udøver over for en kommune, er et retligt tilsyn, der kun omfatter spørgsmål om, hvorvidt kommunen har tilsidesat den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder kommunale forskrifter, der er udstedt i medfør af denne lovgivning, jf. § 48, stk. 1, i den kommunale styrelseslov.

Tilsynet kan således påse, om der fra kommunens side foreligger en handling eller undladelse, der er i strid med offentligretlig lovgivning og offentligretlige retsgrundsætninger.

Det falder således uden for statsamtets beføjelser at tage stilling til kommunernes skønsudøvelse i det omfang, skønnet er udøvet inden for de rammer, lovgivningen sætter. Tilsynet omfatter heller ikke kommunernes prioritering mellem kommunens serviceområder og kommunernes beslutning om serviceniveau i det omfang, sådanne spørgsmål ikke er reguleret i lovgivningen.

2. De har anmodet Tilsynet om at annullere Københavns Kommunes fastsættelse af betalingen for vask. De har endvidere anmodet om, at Tilsynet, indtil afgørelse i sagen er truffet, midlertidigt sætter beslutningen om opkrævning af betaling ud af kraft.

Tilsynet kan i henhold til § 50 a i den kommunale styrelseslov annullere/suspendere en kommunal beslutning, som strider mod lovgivningen.

Er beslutningen bragt til udførelse, hvilket er tilfældet i denne sag, kan den dog kun suspenderes eller sættes ud af kraft, hvis en part fremsætter begæring herom, der ikke er en anden klageinstans, og væsentlige hensyn ikke taler herimod.

Udover at De ikke ses at være part i sagen, finder Tilsynet ikke, at det er påkrævet at annullere/suspendere beslutningen i den konkrete sag. Tilsynet finder således, at afgivelse af en

udtalelse om Tilsynets retsopfattelse på nuværende tidspunkt vil være tilstrækkeligt.

Tilsynet beklager den sene besvarelse af spørgsmålet om annullation og suspension.

3. Det fremgår af servicelovens § 71, at kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde personlig hjælp og pleje og hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, såfremt en person har varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer og derfor ikke selv kan udføre disse opgaver.

§ 71 omfatter også den hjælp, der gives som led i ophold på plejehjem.

Efter § 1 i bekendtgørelse om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. kan kommunen højst fastsætte en pris for ydelser i henhold til servicelovens § 71 om hjælp til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, der svarer til de samlede udgifter, som er forbundet med tilbudet.

Kommunen kan ifølge bestemmelsen vælge at fastsætte betalingen på grundlag af kommunens budgetterede udgifter til tilbudet, men betalingen skal fastsættes således, at kommunens samlede indtægter over en 4-årig periode ikke overstiger kommunens samlede udgifter til tilbudet.

I henhold til bekendtgørelsens § 2 kan kommunen ikke opkræve betaling for udgifter til personale i forbindelse med prisfastsættelsen.

Efter Tilsynets opfattelse indebærer § 1, stk. 1, 2. pkt., i bekendtgørelsen, at kommunen skal foretage en opgørelse over de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med tilbudet.

Københavns Kommune har oplyst, at kommunen har fastsat prisen for vask for ca. 10 år siden. Det beregningsmateriale, der dengang dannede grundlag for fastsættelse af den nuværende betaling, har det ikke været muligt at fremfinde. Prisen blev dengang fastsat efter princippet om, at ydelserne ikke må overstige kommunens omkostninger ved at levere ydelsen, excl. personaleudgifter.

Det fremgår af konsulentfirmaets projektbeskrivelse, at taksterne de seneste år har været pristalsreguleret.

Da betalingen i tilfælde af, at kommunen fastsætter denne endeligt på grundlag af budgetterede udgifter, efter bekendtgørelsens § 1, stk. 1, 3. pkt., skal fastsættes således, at kommunens samlede indtægter over en 4-årig periode ikke overstiger kommunens samlede udgifter til tilbudet i den samme periode, følger det heraf, at det ikke er tilstrækkeligt at fore-

tage en opgørelse over faktiske udgifter og herefter pristalsregulere taksten i en længere periode end 4 år.

Efter Tilsynets opfattelse indebærer bestemmelsen, at der som minimum hvert 4. år skal foretages en opgørelse over kommunens samlede faktiske udgifter, der er forbundet med tilbudet.

Tilsynet må derfor forstå kommunens udtalelse således, at kommunen ikke kan dokumentere, at den nuværende betaling for tøjvask er fastsat således, at højst de samlede faktiske udgifter, der er forbundet med tilbudet, er medregnet, jf. § 1 i bekendtgørelse for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp mv.

Københavns Kommune har oplyst, at vaskepriserne i sin tid – tillige med andre takster – blev udarbejdet i forbindelse med pensionsudbetalingsreformen i 1993. Endvidere omfatter konsulentfirmaets projektbeskrivelse andre obligatoriske valgfrie takster/ydelser end vask, nemlig kost, rengøring og leje af linned.

Tilsynet må derfor forstå kommunens oplysninger således, at kommunen heller ikke kan dokumentere, at taksterne på de øvrige obligatoriske valgfrie ydelser er fastsat således, at højst de samlede faktiske udgifter, der er forbundet hermed, er medregnet.

4. Københavns Kommune har oplyst, at kommunen har en ens takst for serviceydelser til borgerne på samtlige kommunens plejecentre.

Det fremgår af Socialministeriets udtalelse til sagen, at beregningen af prisen for tøjvask efter ministeriets opfattelse kan foretages ud fra kommunens samlede udgifter til vask, således at taksten bliver ens på alle kommunes plejecentre.

Spørgsmålet ses ikke at være reguleret.

På den baggrund er det Tilsynets opfattelse, at det er lovligt, at kommunen har fastsat en ens takst for serviceydelser til borgerne på samtlige kommunens plejecentre.

5. Københavns Kommune har udarbejdet en opgørelse over de faktiske udgifter og indtægter på Plejecentret Sølund i 2003. I opgørelsen indgår "andel af Sølunds ejendomsudgifter" og "overhead til adm".

Det fremgår af Socialministeriets udtalelse af 18. marts 2005, at betaling for vask skal fastsættes ud fra de faktiske direkte udgifter til frembringelse af ydelsen, f.eks. råvarer, el, afskrivning til materiel mv. Dette er med til at sikre, at beboeren kun betaler for de udgifter, der er forbundet med at levere den konkrete ydelsen. Der må derfor ved beregningen af betalin-

gen ikke medregnes indirekte udgifter i form af f.eks. overhead til administration og institutionens ejendomsudgifter.

Københavns Kommune er derfor ikke berettiget til at medregne ejendomsudgifter og overhead til administrationen.

Det fremgår endvidere af opgørelsen, at kommunen har haft udgifter til "rengøring af vaskelokaler". Det er imidlertid uklart, om der i denne udgiftspost indgår udgifter til rengøringspersonale.

Efter servicelovens § 82, stk. 2, og bekendtgørelsens § 2 må udgifter til personale ikke medregnes ved beregning af borgernes betaling.

Socialministeriet har udtalt, at dette også gælder i forhold til udgifter til personale, der rengør vaskelokalerne, idet udgifter til rengøringspersonale efter ministeriets opfattelse må betragtes som udgifter til personale, der er et led i produktionen af ydelsen.

6. På baggrund af ovennævnte er det Tilsynets opfattelse, at Københavns Kommune, Sundhedsforvaltningen, ikke har fastsat betalingen for tøjvask på plejehjem i overensstemmelse med bekendtgørelse om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp.

På baggrund af de foreliggende oplysninger er det endvidere Tilsynets foreløbige opfattelse, at kommunen heller ikke har fastsat betalingen for de øvrige obligatoriske valgfrie ydelser på plejecentre i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelsen. Tilsynet har derfor anmodet om Borgerrepræsentationens bemærkninger hertil.

Tilsynet har endvidere anmodet Borgerrepræsentationen om at uddybe, hvorledes kommunen vil sikre, at taksterne snarest muligt beregnes i forhold til regelgrundlaget herom. Borgerrepræsentationen bedes således redegøre for tidsperspektivet for det nævnte revideringsarbejde af takststrukturen i Sundhedsforvaltningen.

Tilsynet vil vende tilbage til sagen, når Borgerrepræsentationens udtalelse foreligger.

Lovgrundlag:

Lov om kommunernes styrelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 968 af 2. december 2003, § 48, stk. 1 og § 50 a, stk. 1, lyder således:

"§ 48. Statsamtmanden fører tilsyn med, at kommunerne og kommunale fællesskaber, jf. § 60, overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, herunder kom-

munale forskrifter, der er udstedt i medfør af denne lovgivning, jf. dog stk. 2 og 3.

§ 50 a. Har kommunalbestyrelsen truffet en beslutning, der strider mod lovgivningen, kan statsamtmanden sætte beslutningen ud af kraft. Under behandlingen af sagen kan statsamtmanden midlertidigt suspendere den pågældende beslutning. Er beslutningen bragt til udførelse, kan den dog kun suspenderes eller sættes ud af kraft, hvis

- 1) en part over for statsamtmanden skriftligt fremsætter begæring herom,*
- 2) der ikke efter anden lovgivning er en klageinstans og*
- 3) væsentlige hensyn, særlig til private interesser, ikke taler herimod.”*

Lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 97 af 17. februar 2005, § 71 og § 82, lyder således:

”§ 71. Kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde

- 1) personlig hjælp og pleje og*
- 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet.*

Stk. 2. Tilbuddene efter stk. 1 gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.

-----”

§ 82. Socialministeren fastsætter regler om betaling for tilbud efter dette kapitel samt om opgørelse af indkostgrundlaget for betalingen.

Stk. 2. Der opkræves ikke betaling for udgifter til personale, når hjælpen efter § 72, stk. 1, og §§ 72 og 73, er varig.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan der opkræves betaling for personaleudgifter til madserviceordninger.

Bekendtgørelse nr. 26 af 14. januar 1998 om betaling for generelle tilbud og for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v. (Servicelovens §§ 65, 71 og 72), §§ 1 og 2, lyder således:

”§ 1. Kommunen træffer beslutning om betaling for tilbud efter servicelovens §§ 65, 71 og 72. Ved fastsættelsen af betalingen kan højst kommunens samlede udgifter, der er forbundet med tilbudet, medregnes, jf. dog §§ 2-3. Kommunen kan vælge at fastsætte betalingen endeligt på grundlag af kommunens budgetterede udgifter til tilbudet, idet betalingen dog skal fastsættes således, at kommunens samlede indtægter over en 4-årig periode ikke overstiger kommunens samlede udgifter til tilbudet.

§ 2. Kommunen kan ikke opkræve betaling for udgifter til personale i forbindelse med

1) hjælp efter servicelovens § 71, stk. 1, der ydes varigt eller i forbindelse med pasning af døende, jf. servicelovens kapitel 20, og

§ 5. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 1998.”

Socialministeriets vejledning nr. 59 af 6. marts 1998 om sociale tilbud til ældre m.fl. indeholder følgende relevante bestemmelser:

Højst betaling for de faktiske udgifter

132. De faktiske udgifter, der er forbundet med at producere en ydelse, udgør overgrænsen for, hvor meget kommunen kan kræve i betaling for tilbudet. Kommunen kan fastsætte betalingen til et lavere beløb, se pkt. 135.

Ved de faktiske udgifter forstås fx udgifter til råvarer, materialer, afskrivning på materiel, el og varme, samt udgifter til personale. Kommunen kan eksempelvis kræve betaling for rengøringsmidler, der benyttes i forbindelse med hjælp til rengøring, og råvarer, der anvendes ved tilberedning af mad. I de faktiske udgifter indgår udgifter til moms, som kommunen har i forbindelse med levering af en ydelse.

Personaleudgifter

133. Kommunen kan ikke opkræve betaling for udgifter til personale i forbindelse med

1) hjælp efter servicelovens § 71, stk. 1, der er tildelt varigt eller i forbindelse med pasning af døende, jf. servicelovens kapitel 20, og

2) hjælp efter servicelovens § 72, som er omfattet af servicelovens §§ 28, 29, 77 og 84.

Lavere betaling

135. Kommunen kan - såvel for tilbud, der gives efter behov, jf. §§ 71-72, som for generelle tilbud, jf. § 65 - træffe beslutning om at fastsætte betalingen til et lavere beløb end de faktiske udgifter eller helt undlade at opkræve betaling.

En sådan beslutning skal i givet fald omfatte alle modtagere af det pågældende tilbud.

Endelig fastsættelse af betaling

136. Kommunen kan fastsætte betalingen endeligt på grundlag af kommunens budgetterede udgifter til tilbudet. Betalingen skal dog fastsættes således, at kommunens samlede indtægter over en 4-årig periode ikke overstiger kommunens samlede udgifter til tilbudet i den samme periode.

I kommunens budget er indtægter og udgifter opgjort uden moms. Såfremt kommunen fastsætter betalingen på grundlag af de budgetterede udgifter, indgår eventuelle udgifter til moms i det maksimale beløb, som kommunen kan kræve i betaling for tilbudet, jf. ovenfor.”

Med venlig hilsen

**Kristine Queitsch
Kontorchef/**

**Jette Eikrem
Fuldmægtig**

